

Startside>Pengekrav>Småkrav

Småkrav

Nederlandene

1 Findes der en særlig procedure for mindre krav?

Den almindelige procedure for småkrav er stævningsproceduren ved distriktsretten (*sector kanton van de rechtbank*). Dette er en almindelig stævningsprocedure med visse proceduremæssige forenklinger. Hvis sagen behandles af den kantonale dommer (*kantonrechter*) ved distriktsretten (*sector kanton van de rechtbank*), er du ikke forpligtet til at benytte en advokat. Du kan rent faktisk vælge at føre sagen selv.

I grænseoverskridende sager i EU kan den europæiske småkravsprocedure også anvendes. Den europæiske småkravsprocedure kan anvendes til at fremsætte krav over for:

- en anden virksomhed
- en organisation
- en kunde.

I nederlandsk ret findes en [lov om gennemførelse af forordningen om den europæiske småkravsprocedure](#) (lov af 29. maj 2009 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 861/2007 af 11. juli 2007 om indførelse af en europæisk småkravsprocedure) (*Wet van 29 mei 2009 tot uitvoering van Verordening (EG) nr. 861/2007 van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 11 juli 2007 tot vaststelling van een Europese procedure voor geringe vorderingen*).

1.1 Procedurens anvendelsesområde, beløbsgrænser

For distriktsretten indbringes:

sager vedrørende krav, som ikke overstiger 25 000 EUR

sager vedrørende krav af ukendt værdi, hvis værdien ikke kan antages at overstige 25 000 EUR.

Distriktsretten (*sector kanton van de rechtbank*) træffer også afgørelse i arbejdsretlige sager og i sager vedrørende lejeforhold, forbrugerkøb, forbrugerkredit og klager over trafikbøder og mindre forseelser. Retten behandler ligeledes sager om værgemål, samværgemål, mentorordninger og vedgåelse eller frasigelse af arv. Yderligere oplysninger om proceduren for indkaldelse til at give møde for retten findes [her](#).

Sager om den europæiske småkravsprocedure behandles også af den kantonale dommer ved distriktsretten. Tærskelværdien for indledning af den europæiske småkravsprocedure er fastsat i [forordning \(EF\) nr. 861/2007](#) til et maksimumsbeløb på 5 000 EUR.

1.2 Anvendelse af proceduren

Der gælder ingen særlig procedure for sager, der indbringes for den kantonale dommer. Principielt gælder reglerne for stævningsproceduren for både distriktsretten (*rechtbank*) og for den kantonale dommer (*kantonrechter*) ved distriktsretten (*sector kanton van de rechtbank*). En vigtig forskel er, at parterne i sager for den kantonale dommer ved distriktsretten har ret til at føre deres egen sag, mens parterne i andre tilfælde (for distriktsretten) skal være repræsenteret af en advokat. Jf. punkt 1.4 nedenfor. Yderligere behandles sagerne i distriktsretten af en enkelt dommer, dvs. af en dommer, der sætter retten alene.

Reglerne om anmodningsproceduren er gældende for den europæiske småkravsprocedure.

1.3 Blanketter

Sagens behandling for distriktsretten indledes normalt med en stævning. De vigtigste oplysninger i stævningen er påstanden (selve kravet) og dens grundlag (faktiske og retlige omstændigheder, som påstanden bygges på).

Et par særlige forhold vedrørende retssager for distriktsretten er:

sagsøgte indkaldes til distriktsret A, men til at give møde for den kantonale dommer, der sidder på distriktsret A's hovedtingsted eller på et nærmere bestemt biringsted for ret A.

hvis ansøgeren er repræsenteret af en bemyndiget repræsentant i retssagen, skal repræsentantens navn og adresse være anført i indkaldelsen.

En anmodning i den europæiske småkravsprocedure indgives sammen med [formular A](#). Anmodningen skal indgives til den ret, der har kompetence til at behandle sagen.

1.4 Retlig bistand

I sager for distriktsretten kan parterne føre deres egen sag. Det betyder, at der ikke er nogen obligatorisk juridisk bistand fra en advokat. Bistand fra en repræsentant, som ikke behøver at være advokat, er også tilladt. Vedrørende godtgørelse af udgifter til advokatbistand henvises desuden til svaret på punkt 1.8 nedenfor.

Tilsvarende er parterne ikke forpligtet til at lade sig repræsentere ved en advokat eller anden juridisk rådgiver under den europæiske procedure.

1.5 Regler for bevisoptagelse

De sædvanlige regler i lovgivningen om beviser finder anvendelse. Ifølge nederlandsk bevisret kan dommeren som udgangspunkt frit bedømme de forelagte beviser. Artikel 9 i førnævnte forordning (EF) nr. 861/2007 regulerer bevisoptagelse i forbindelse med den europæiske procedure.

1.6 Skriftlig procedure

Der findes [nationale procedureregler for sager indbragt for distriktsretten \(sector kanton van de rechtbank\)](#) (*Landelijk Procesreglement voor rolzaken kanton*). Skriftlige dokumenter kan indgives til justitskontoret før datoen for retsmødet, men også samme dag. Tilkendigelser og svar kan afgives mundtligt under retsforhandlingerne for distriktsretten. Den europæiske procedure er en skriftlig procedure, selv om der kan afholdes et retsmøde, hvis dommeren skønner det nødvendigt, eller hvis en part anmoder derom.

1.7 Dommens indhold

Dommen skal indeholde:

- navnene og adresserne på parterne og deres repræsentanter eller advokater
- parternes holdninger
- sagsforløbet
- parternes påstande og anbringender
- dommens præmisser med angivelse af de faktiske omstændigheder og retlige betragtninger

dommerens endelige afgørelse

dommeren navn

fordeling af omkostningerne

datoen for afsigelsen af dommen.

Dommen underskrives af dommeren.

1.8 Refusion af udgifter

Hvis en sag er indbragt for distriktsretten, kan følgende omkostninger påløbe: retsafgift, fordeling af de omkostninger, der tilkendes af retten, og udgifter til juridisk bistand.

Retsafgiften betales, når sagen indbringes for retten. Størrelsen afhænger af sagens karakter. I praksis vil din advokat indbetale dette beløb og afkræve dig det senere. Dommeren kan pålægge den tabende part at betale den anden parts omkostninger. Hvis ingen af parterne har fået fuldt medhold, betaler hver part sine egne omkostninger. Parterne kan ligeledes få [tilkendt omkostninger](#) til juridisk bistand, udgifter til vidner, udgifter til sagkyndige, rejse- og opholdsudgifter, udgifter til udskrifter og andre udenretslige omkostninger.

Efter nederlandsk ret har mindrebemidlede ofte muligt at få et tilskud til retlig bistand. Det er ikke muligt at få offentlig retshjælp i alle sager, der indbringes for distriktsretten (*sector kanton van de rechtbank*). Hvis offentlig retshjælp er en mulighed, betaler parten også et bidrag til udgifterne til advokatbistand, afhængigt af den pågældendes økonomiske situation. En ansøgning om et tilskud til udgifterne til retlig bistand indgives af advokaten til [Raad voor Rechtsbijstand](#) (retshjælpsrådet) Dette er reguleret i lov om retshjælp (*Wet op de Rechtsbijstand*). Kapitel III A i denne lov fastsætter regler om ydelse af retshjælp i grænseoverskridende retssager i EU.

1.9 Klagemulighed

Domme afsagt af distriktsretten (*sector kanton van de rechtbank*) kan indbringes for appelretten (*gerechtshof*). Appel er kun mulig, hvis fordringen overstiger 1 750 EUR. Den skal indbringes senest tre måneder efter datoen for afsigelsen af dommen, og rettens afgørelse i sager vedrørende den europæiske småkravsprocedure kan appelleres.

Sidste opdatering: 10/05/2024

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.